

тическият живот човѣкъ трѣбва да бѣде уменъ. Какво струва на човѣка да каже една мека дума? Срещашъ единъ лошъ човѣкъ, който трѣгналъ за нѣкѣде, намислилъ да направи нѣкакво зло. Като минешъ покрай него, поздрави го, запитай го, какъ е, и продължи пътя си. Тази добра обхода, тази мека дума смекчава сърцето на този човѣкъ, и той се отказва отъ своето лошо намѣрение. Не влизай между двама души, които спорятъ, които се каратъ помежду си. Въ този случай, тѣ сж два остри камѣка. За такива хора българитѣ иматъ поговорка: „Два остри камѣка брашно не мелятъ“. И наистина, долниятъ камѣкъ на воденицитѣ е мекъ, а горниятъ е остъръ. Когато човѣкъ започва да става остъръ, грубъ, въ него се забелѣзватъ особени прояви: той губи своята мекота, своята влага и става сухъ. Сухата нива нищо не ражда, но и отъ мочурливата нищо не излиза. Нивата не трѣбва да бѣде мокра; тя винаги трѣбва да има по малко влага въ себе си. Въ този смисълъ, водата е емблемъ на живота. Въ Божествения животъ всѣкога има по малко влага. Първото условие за подържане на тази влага въ човѣка е благодарността. Затова, ставате ли сутринъ, благодарете на Бога първо, че сте здрави, че можете да се помолите и да започнете работата на деня. После, благодарете за времето, каквото и да е то—дъждовно, слънчево, мъгливо. Работете, споредъ както времето ви диктува. Ако е дъждовно, радвайте се, че дъждътъ ще полѣе вашия трудъ. Ако е сухо, радвайте се, че посѣвитѣ ще растатъ и ще зрѣятъ. Ако пѣкъ е много сухо, сами ще поливате. Промѣнитѣ на времето не сж нищо друго за ученика, освенъ задачи. Като вали дъждъ, наблюдавайте посоката на валевето, колко часа ще вали и т. н. Ако дъждътъ попрѣчи за опредѣлената работа, посветете това време за Господа: кажете по една мека, добра дума на нуждаещитѣ се. Значи, разумниятъ човѣкъ, споредъ времето, може така да си нареди програмата на дневната работа, че самъ да остане доволенъ. Неразумниятъ пѣкъ се спѣва отъ времето.

И тъй, смирениятъ се учи отъ всичко, защото за него всичко е живо. За него окръжаващитѣ и тѣхнитѣ постѣпки сж жива, отворена книга, отъ която той чете и учи. Отъ тази книга, именно, Богъ сжди за насъ. Разумниятъ човѣкъ отъ всичко се учи. Запримѣръ, ако влѣзе въ една гѣста гора, съ голѣми, разклонени дървета, той нѣма да ходи съ изправена, нагоре вирната глава, но ще се наведе, ще се